

ПРОТОКОЛ

№ 218

гр. Варна, 08.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асен Вл. Попов

Членове: Яна Панева
Стоян К. Попов

при участието на секретаря Дебора Н. Иванова
и прокурора З. Ат. З.

Сложи за разглеждане докладваното от Асен Вл. Попов Частно наказателно дело № 20233100200281 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Лицето, чието предаване се иска И. В. Е. – води се от органите на РД „Охрана” и с адв. Б. Б., редовно упълномощен и приет от съда.

В залата присъства и Д. Н. П. – назначен преводач от и на руски език, със снета по делото самоличност.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Б.: Да се даде ход на делото.

Лицето, чието предаване се иска Е.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

Прокурорът: Нямам доказателствени искания.

Адв. Б.: Моят подзащитен оспорва отразеното в искането, което отразява направеното искане от украинската държава относно това, че същият е участвал в каквито и да било престъпления на територията на република Украйна през 2021 г. Отделно от това оспорва обстоятелството, че същият е напуснал в тази връзка държавата Украйна и към настоящия момент се намира на територията на Република България с цел да избегне

наказателна отговорност. Отделно от това твърди, че никога, и до настоящия момент, съобразно това, което знае чрез своите роднини, които все още живеят на територията на Украйна, той да е бил издирван от правораздавателните органи на Украйна. Никога не му е била връчвана призовка за явяване от какъвто и да било орган, т.е. няма процедура, за която той да е знаел или да е допускал, че е издирван. За това е научил едва при задържането му във Второ РУ на 27.02.2023 г.

Той е напуснал Украйна през есента на 2021 г. със законно притежаваните от него документи, собственото си име, чрез летището в Одеса и е отишъл на лечение в Турция, поради тежки здравословни проблеми. Докато се е лекувал в Турция, спрямо него е било образувано дело и е бил задържан – нещо, което го няма в кориците на делото. Бил е задържан затова, че имало съмнение за това, че той е бил шпионин в полза на Украйна. В тази връзка за същото е било уведомено украинското посолство. Това го казвам, защото ако това, което пише в тези документи, че има повдигнато обвинение, че същият е издирван от септември '21 г. за престъпления, каквито са описани във въпросното искане, то с оглед на това, че по отношение на него украинското посолство в Турция е имало специално отношение и е дало своята закрила с оглед на това, че той не е извършил такова престъпление, независимо, че е лежал 7-8 мес. в ареста и е имал многократни срещи с украинския посланик – ако е имало такива обвинения, то е можело Украйна да направи такова искане още от там същият да бъде екстрадиран, тъй като Турция, точно като България, е член на Интерпол. Затова давам тези факти, тъй като ги няма по делото. Но такова искане и такова твърдение не е имало. Напротив – след оправдаването му, същият е напуснал република Турция по искане на турските власти, тъй като са приели, че той е неудачен за турската държава и в този момент в Украйна вече е започнала войната.

Моят подзащитен е пацифист, той не желае да участва в тази братоубийствена война, не желае да ходи на фронта и по тази причина не се е прибрал, защото ако беше се прибрал в Украйна, щеше да бъде предмет на мобилизация и от там да бъде изпратен принудително на фронта, което е против неговите възгледи и интереси. По тази причина, той е решил със семейството си да се установи трайно в Република България и е направил това нещо, като през юни 2022 г. се установява трайно в България и е получил статут на бежанец, съобразно българското законодателство – Закона за бежанците и има една конвенция за статута на бежанците от 1951 г., с която той и към настоящия момент има статут и временна закрила на бежанец.

Нормално е да се зададе въпроса „защо, ако е истина това, което се твърди в документите, затова оспорваме, че той се издирва от септември месец, той не е бил издирван по никакъв факт?“ – няма искане. Искането е от края на ноември миналата година, когато той вече е бил трайно в България и има статут, като съобразно неговите роднини, целта е да бъде върнат в Украйна, за да бъде призован в армията, което той не желае. Ето защо аз считам, че са налице пречки по принцип за неговото предаване, но съм съгласен със съда, че след събиране на необходимото и проверка на нашите твърдения, то е въпрос по същество дали са налице изискуемите условия по чл.6 и чл.7 по ЗЕЕЗА.

Позволявам си да обърна внимание на уважаемия съд, че всъщност тук става дума и се прилагат общите разпоредби на ЗЕ, а не ЗЕЕЗА и има съществена разлика в процедурите – контролът, който съдът трябва да наложи, проверките, които трябва да се извършат, за да не се нарушат правата на лицето, чиято екстрадиция се изисква.

В тази връзка моля да приемете следните документи, които удостоверяват твърдяното от мен: регистрационна карта на чужденец, от която е видно, че същият има статут на бежанец съобразно българското законодателство, със съответните документи. Относно обстоятелството, че трайно се е установил в гр. Варна – копие от договор за наем. С оглед на здравословното му състояние, за което ще искам СМЕ, Ви представям история на заболяванията, преведена на български език. Представям и споразумение от 06.02.23 г., от което е видно, че е работил в българска фирма.

Освен това ще моля уважаемия съд да направи запитване на украинската страна относно обстоятелството верни ли са твърденията на моя подзащитен, че същият по цитираните от мен обвинения, е бил задържан в Турция, имал ли е среща с посланика и в Турция предприети ли са действия по неговата екстрадиция, ако е вярно обстоятелството, че по отношение на него от септември месец има повдигнато обвинение задочно – което искам да подчертая дебело, защото аз внимателно прегледах документите и там няма подпис на лицето, и към него момент било ли е в сила определение от 02.12.21г. на Малиновския РС в гр. Одеса, с което е взета по отношение на него мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Отделно от това с оглед на твърдението и евентуалната възможност за репресии, които биха го очаквали в Украйна, с оглед нежеланието му да участва във войната, ще моля съда да изиска допълнителни гаранции от Украйна, че няма да бъде упражнено насилие спрямо него – не такова, каквото го има стандартно в бланкетните документи, които се попълват в този смисъл, а изрично, че няма по отношение на него да бъде указано насилие и че няма да бъде принудително задължаван да се включва в редовете на украинската армия.

С оглед здравословното му състояние и доколко може да пребивава в ареста, моля да назначите СМЕ, каквато вчера ВАпС прехвърли тази отговорност на Вас след близо един час умуване, ще моля, ние сме задължени не само по изпълнение на мярка за неотклонение, но и по принцип по чл.4 от Европейската конвенция за защита правата на човека.

Ние твърдим, че са налице основания за отказ на осн. чл.6, ал.1, т.2. Отделно от това на осн. чл.7, ал.4 и 5 от ЗЕ, в тази връзка искаме да установите тези факти, за да може съдът да се произнесе по искането на украинската страна.

Още нещо ще кажа, което ми сподели той вчера – той твърди, че тези лица, които са описани в документите за това, че той е извършил някакво престъпление с тях, негови близки са му казали, че те не са задържани и са на фронта и че целта на тази история е да събират граждани от чужбина и да ги пращат на фронта.

Още нещо: аз вчера по настояване на съпругата му, има данни за това, че делото срещу него в Украйна е прекратено. В тази връзка аз се свързах с международния отдел на

ВКП в лицето на г-жа Смилянова и г-н Панайотов, които казаха, че имат подобни сведения, но нямат черно на бяло все още нищо пристигнало в прокуратурата. Аз ще помоля официално да изискате от тях налице ли е такава информация за прекратяване на делото, защото ако е така, няма основание да водим това производство.

Прокурорът: Да се приемат представените доказателства.

Както каза защитата, ако И. Е. е бил 8 мес. в турския арест, не виждам пречка да е в нашия 40 дни. Оспорвам искането за СМЕ, защото те самите доказват, че той може да стои в ареста, това му заболяване не пречи.

По отношение на тези гаранции, които да се искат от украинската държава, че бил украински гражданин, при условие, че държавата е във война, да не се праща, защото убежденията му били на пацифист – ще оставя да прецените има ли здрав разум в това искане към държава, която е във война и се нуждае от всеки свой боеспособен гражданин. Смятам, че българският съд в случая не е компетентен да преценява това желание или нежелание, като граждански съд, подобно нежелание на гражданин на чужда държава да се включи в редовете на войската, а компетентен за това е военния съд. Ако такъв гражданин заяви, че той не желае да изпълнява задължения по военна служба, следва да бъде разследван от военна прокуратура и да се произнесе военен съд. В момента това, което се иска, е да признаете правото на отклоняване от военна служба на чужд гражданин на държава, която в момента е във война. Пацифизмът не е религия.

Тук това, което пише, че има прекратено дело специално за И. Е., след като е обявен за издирване, считам, че след като няма данни за прекратяване на това дело, то подобни слухове са неоснователни за отлагане на екстрадицията с оглед събиране на такива данни. Ако е прекратено няма проблем да се върне в Украйна – той ще бъде свободен да си излезе от държавата.

Останалото предоставям на съда.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание.

Адв. Б.: Може ли да изясня нещо след тайното съвещание – делото в Турция е било не за шпионаж в полза на Украйна, а в полза на Русия. Т.е. ако се върне – това ще бъде в него. Турците са прекратили делото, но срещите с посланика са се осъществили. Съществена разлика има.

СЪДЪТ, след тайно съвещание, намира следното:

Относно представените от защитата доказателства, съдът намира същите за относими и допустими, поради което и следва да бъдат приложени към доказателствения материал.

Възприема пледоарията на защитата в първата част, като искане за прекратяване на производството, тъй като според защитата не са налице основания за производството за

екстрадиция на украинския гражданин. Съдът намира това за неоснователно. Съдът е абсолютно наясно с процедурата, в която се намира – че не се касае за ЕЗА, а се касае за искане за екстрадиция от страна, която не е член на ЕС – Република Украйна. Същата черпи своите основания да направи подобно искане, което е видно и от искането на канцеларията на главния прокурор на Украйна, с оглед обстоятелството, че Украйна е страна по Европейската конвенция по екстрадиция, каквато е и Р.България.

На второ място, за разлика от производствата по ЕЗА, при настоящото производство искането на съответната държава в писмен вид се предава не на съда, а на Министерството на правосъдието. Именно министъра на правосъдието или упълномощено от него лице, съобразно разпоредбата на чл.9 от ЗЕЕЗА, проверява всички необходими предпоставки, в това число и дадените гаранции – в конкретния случай от канцеларията на главния прокурор, които се намират по делото, и едва когато всички те са налице, искането се придвижва до ВКП, която от своя страна чрез съответната окръжна прокуратура по местонахождение на лицето, в конкретния случай ВОП, сезира компетентния съд, който е ВОС. Правят се съответното искане за мярка за неотклонение и за разглеждане на делото по същество. С оглед на изложеното и като съобрази всички документи по делото, съдът намира, че няма никакво основание да приеме, че не е надлежно сезиран, за да разгледа искането за екстрадиция.

По отношение на доказателствените искания:

На първо място по отношение искането за назначаване на СМЕ с оглед на представените документи от защитата за здравословното състояние на чуждия гражданин – Представят се доказателства с голяма давност за наличие на заболяване астма, което според защитата би могло да е пречка същият да пребивава в местата за лишаване от свобода и следствените арести. По повод на това искане, съдът намира, че конкретното производство е на първо място да прецени основанията по чл.5, чл.6, чл.7, чл.8 от ЗЕЕЗА по същество на искането. Мярката за неотклонение също е въпрос, който съдът решава едва след произнасяне по искането по същество. Ако съдът уважи искането, единствената възможна, съобразно нашия закон, мярка за неотклонение по отношение на лице, предадено на друга държава е „Задържане под стража“, без алтернативи. Отделен е въпросът ако искането бъде оставено без уважение.

По отношение на здравословното състояние на лицето липсват каквито и да е данни от Затвора – Варна, чийто началник, с оглед разпоредбите на ЗИНЗС, е длъжен при всеки здравословен проблем или на лицето да бъде указана медицинска помощ в здравния пункт или незабавно да бъде изведено във външно лечебно заведение. Затворническите служби разполагат и със затворническа болница в София. Т.е. съдът намира, че здравословното състояние е надлежно следено, за което има и съответно задължени длъжностни лица, съобразно разпоредбите на ЗИНЗС.

По отношение исканията за изискване на допълнителни гаранции от страна на украинската държава и запитване до ВКП, международен отдел по отношение евентуалното

прекръпяване на производството от украинската държава – както в началото настоящият състав заяви, гаранциите са грижа на МП в конкретното производство. МП очевидно е преценило, че всички необходими гаранции са дадени от украинската държава. Макар и последващ съдебния контрол, настоящият състав намира, че действително канцеларията на главния прокурор на Украйна е дала всички необходими гаранции с оглед разпоредбите на Европейската конвенция за екстрадицията, съответно с българския закон. По отношение искането за запитване до ВКП съдът намира същото за неоснователно. ВКП разполага със способности и средства незабавно да уведоми, а и е длъжна, както и подопечната ВОП, така и съда, ако е налице оттегляне на молбата за екстрадиция. В тази връзка съдът няма основание да прави нарочно искане.

Що се касае за евентуално водени производства от страна на Р.Турция по отношение на исканото лице, съдът не намира никакво касателство към настоящото производство. Дали е бил разследван, проверяван за някакви деяния на територията на Р.Турция е въпрос, касаещ Турция и нейния суверенитет. Искане за екстрадиция от турската държава съдът не е получавал, нито от която и да е друга държава, за да прави преценка за конкуренция за екстрадиция. Евентуални отношения между Украйна, Руската федерация и Турция не са предмет на настоящото производство. Няма как и настоящият състав да ги преценява.

Не на последно място, във връзка с искането, съдът обръща внимание, че лицето не е обявено за издирване по системата на Интерпол или по шенгенската система, за да се правят доводи, че подобни обявявания за издирване биха били видими за турските власти – същият директно поискан основание Европейската конвенция за екстрадиция, без издаване на бюлетина. Ето защо до момента, очевидно, същият не е предаден на украинската държава от друга държава. С такива доказателства разполага настоящия съд.

Предвид горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствения материал по делото регистрационна карта на чужденец с предоставена временна закрила №***, договор за наем от 15.12.2022 г., споразумение от 06.02.2023 г. за трудово правоотношение, извлечение от история на заболяването №656 – превод на български език, извършен от СД „Милва-89-Стоянова и Сие“.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията по доказателствата на защитата.

Страните заявиха, че нямат други искания по доказателствата.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА на лицето, чието предаване се иска възможността да даде

съгласие за доброволно предаване, както и последиците от тези действия.

Лицето, чието предаване се иска Е.: Запознат съм с искането за екстрадиция. След като ми беше обяснена процедурата аз заявявам, че не искам да се предам доброволно на украинските власти.

СЪДЪТ счита делото за изяснено и дава ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО:

Прокурорът: На Вашето внимание е искане от главната прокуратура на Украйна за екстрадиция на украинския гражданин И. Е.. Основания на това искане е образувано и водено в Украйна наказателно производство за редица престъпления, които са престъпления и по българския наказателен закон, свързани с най-общо отвлечение на граждани и упражняване на физическо насилие с цел да се разпоредят с недвижими имоти или пари. Украинската прокуратура е изпратила официални документи, като в изпратеното решение за обявяване за издирване на заподозрения от 20.08.2021 г. – в него в детайли са изброени свидетелски показания относно конкретни действия на И. Е. при извършване на тези престъпления и това е мотивирало неговото издирване за привличане към наказателна отговорност. В тези официални документи на украинската държава е записано, че многократно са изпращани призовки на адреса, че е обявен за издирване от оторизирано оперативно звено и след като са проведени такива издирвателни действия и не е открит.

Такова наказателно производство има и то продължава да се води и това е основанието и т.е. целта да бъде екстрадиран е намерението да му бъде потърсена наказателна отговорност. Ако това производство е прекратено, то той следваше да бъде снет или да бъде изпратен съобщение за това, че вече е прекратено. И на второ място – ако е прекратено, то той може спокойно да се върне в Украйна, защото никой няма да има интерес към него. Що се отнася до това, че евентуален мотив е да го търсят, съответната държава да извърши такива усилия, да подготви такива документи, това е да бъде пратен на фронта, специално той – аз считам, че тези усилия не кореспондират с една подобна цел и по-скоро такова искане би било направено от украинската военна прокуратура ако го търсят за военна служба.

Моля да приемете като правно валидни тези официални документи от украинската прокуратура, че И. Е. е издирван въз основа на доказателства за реализиране спрямо него на наказателна отговорност за извършени множество престъпления и че това е единствения мотив за това искане. Представени са и гаранции от украинската държава за това, че няма други цели, различни от посочените, за екстрадицията на този украински гражданин. Считам, че всички документи, които са изпратени и са на Вашето внимание, съответстват на

закона за екстрадицията и предвид на това моля да уважите искането и да допуснете екстрадирането на този украински гражданин в Украйна.

Адв. Б.: На мен определено ми е ясно с оглед на Вашето определение по доказателствата, така че ще се постарая да съм кратък. Това производство има за цел да изясни дали направеното искане от една държава, която не е член на ЕС, но е член на Европейската конвенция за екстрадиция, дава основание на нашия съд, защото отговорността е на нашия съд, а не е на МП и не съм съгласен с Вас, нито е отговорността на международния отдел на главната прокуратура, защото нормативния акт, въз основа на който това лице ще напусне пределите на България и ще бъде предадено в ръцете на украинските правораздавателни служби, ще бъде не това, което МП е приело, а Вашия съдебен акт, ако бъде потвърден на втора инстанция. Не съм съгласен с тези мотиви и считам, че отговорността и тежестта да проверите всички факти и обстоятелства, за да постановите един законосъобразен акт за екстрадиция лежи на българския съд, в настоящия случай във Вашите ръце.

Какво всъщност имаме – имаме т.нар. общи изисквания по чл.5, които са формулирани в това, че трябва да има едно твърдение от страна на молещата държава за това, че едно лице е извършило някакво престъпление и тези твърдения да намерят упование в някой от текстовете на нашия НК.

Иска се формално да има решение на или прокуратура, или съд – в зависимост от системата на страната, която е упълномощена да взема мерки за неотклонение, и формално в едни бланкетни искания за екстрадиция да пише, че ние ще запазим неговите права. Тези неща ги има в направеното искане, за което уважаемия съд твърди, че не може да преглежда нищо и нищо не може да решава, щом МП е преценило, че е допустима екстрадицията.

Моето разбиране, а и практиката в последните години, за разлика от първоначалната практика, когато започнахме да ползваме този закон, е малко по-различна. Ще дам пример: миналото лято, пак тук във Варна, имаше подобно дело, само че на банката беше руснак, който беше крал милиони, но каза, че е против войната, против Путин и Русия и това беше достатъчно да се разхожда на територията на България, като съдът прие и не го екстрадираха. Съдът прие, че по политически причини, той не трябва да бъде връщан в Русия.

Днес моят подзащитен твърди, първо – нещо, което той твърди, но ние няма как и не е предмет и аз не го размахвам: дали е извършил престъпление, дето една жена решила с мъжа си грък да си взимат децата и нещо да правят – то това е казуса всъщност или поне така го пише в това, което са ни представили като документация и аз съм убеден, че съда го е чел. Т.е. не става дума за милиони, а за битов скандал, в който някой твърди, че е бил отвлечен. Той твърди, че тези които са изброени там познава част от изброените, но срещу тях няма дело, същевременно обаче имаме искане, имаме мярка на някой си районен съд там, най-вероятно като нашия провадийския, който е взел мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и ние трябва да го екстрадираме. Ние правим съвсем нормални възражения, свързани с това, че той се страхува не заради това дело, страхува се затова, че

това е повод да го върнат обратно и там, казва, има една служба над всички институции – над прокуратурата и съда, не знам каква, която ще те загърби и бой докато кажеш и подпишеш всичко. Това е Украйна, нека да не се заблуждаваме. Това не е Брюксел или Париж, не е Германия. Ако този казус беше разглеждан някъде на друго място нямаше да подхождат лековато според мен, защото в края на краищата ни е разглеждаме една човешка съдба.

Казвате Вие във Вашето становище относно доказателствата и това е Ваше право, но наше право е да го оспорим и да се опитаме да го разтълкуваме пред Вас, че дали той е бил замесен в шпионски скандал в Турция – няма да го проверяваме, защото няма никакво значение, но сещате ли се, че някой ако е работил в полза на друга държава и се прибере в собствената си държава, колко текста от НК и нашия посланик в Киев ще отиде да го провери в ареста дали е бит и дали има повдигнати и други обвинения, за да може да сезира нашия съд, защото рамката е такава, че те може да го съдят само за туй, което е. Те ще го осъдят или ще му повдигнат други обвинения, защото на тях не им пука за нашето правосъдие затова той не иска. Иначе аз му казах да иде и да докаже че е невинен, но той казва, че го търсят за друго, защото не иска да се върне, не иска да ходи на война, тъй като много хора са умрели безсмислено на фронта.

Понеже съда е компетентен и знае, че трябва да се говори по същество, но нека да вървим по това, което нашия закон казва – кои не трябва да бъдат екстрадирани от една страна и в закона има две вероятности: едната е по чл.6, където екстрадицията е абсолютно забранена и другата е, когато може, т.е. трябва съда се провери, да се убеди в това нещо и да каже „да, има опасност“. Не дали е налице реална опасност, както при мярка за неотклонение, а да има опасност – това е достатъчно. Ние казваме: „той отказва да се върне след престоя си в Турция, където е обвинен за руски шпионин и идва и се установява в България“. Вие отговаряте с това, че той не бил обявен по шенгенската система – ами като е толкова голям престъпник защо не е бил обявен. Задайте си и този въпрос – 21ва год., а сега сме 23та год. Трябва да има някакво обяснение. Уж го търсят, пък после отправили специално искане да дойде тук и то след като вече е освободен и е установен на територията на Република България и е със статут на бежанец. Има ли статут на бежанец – има. Какво казва закона, какви са му правата? Неговият мотив е, че не иска да ходи на война и според мен този проблем бяхте длъжни да го изчистите – да кажете, че той лъже или това наистина му е мотива, за да може да се произнесете, защото изрично законът казва „екстрадиция се отказва за политическо свързано престъпление“. Отказа да участваш в армията и по нашия закон какво е – е ли тежко престъпление по смисъла на закона – е разбира се, е ли то политическо – е разбира се, защото казва „аз не искам да участвам, защото не бива да себият два братски народа“ – това казва той.

Това политическо убеждение ли е или не и не е ли това смисъла и духа на закона в чл.7 и не само в т.1, а и където и да вървим – за военно престъпление, което не е престъпление от общ интерес в наказателното право. Имаме ли право ние да се месим в това в една държава кой иска да служи и кой не. Над 500 хил. украинци като него са загинали

вече. Аз не казвам кой е виновен – дали Русия, Украйна или трета държава, няма значение.

Законът за това изисква да няма, да не може някой да бъде предаден когато има политически мотив и може да пострада от това нещо. В т.4 изрично се казва – да, никъде няма, аз не съм виждал, а знаете, че съм много отдавна тук и се явявам на тия екстрадиции сигурно последните 10 год. От хора, които ги екстрадираха в Америка и след две години следствие ги върнаха обратно, но никой не го отчита като наш минус, български минус на българската съдебна система. Не само той, но и много други бяха тормозени и върнати обратно. Никъде не съм виждал някой да пише „целта ни е да смачкаме някой, защото той ни е политически опонент“. Мога да цитирам различни решения на различни български съдилища, които се произнасят в тази насока и когато са направили необходимото разследване, за да стигнат до извода, че има такава политическа опасност, да има нещо извън чисто формалното, което е необходимо – криминалното престъпление обикновено, за което се предвижда „Лишаване от свобода“. Даже не се иска дали е тежко или не. Дадох Ви най-пресен пример и то варненски. Същият казус, само че гражданствата са обратни. И понеже ние сега не обичаме Русия, на него пляскахме. Тук имаше митинг. Не че не можем да съберем сто украинеца тука да дойдат да викат, но аз съм противник на това. Аз не искам от правото да правя политика, а мога да го направя. Неговите роднини са тук – жена му, работят всички, живеят, установени трайно, защото не искат да се връщат. Ние ще ги лишим от тази възможност, просто защото гледаме и искаме да кажем: да, двойна наказуемост, необходими документи, някой си министър или упълномощено от него лице (един Господ знае, дванайсетия помощник на министъра или какво) подписал едни документи, предал ги нататък, въпреки че и те са се бавили близо три месеца.

Аз моля българския съд, дали е И. или А., аз съм български адвокат и моята работа е да защитавам правата на всички граждани на територията на България и аз ще го правя, защото считам, че това е мой дълг. Аз така ги приемам. Не съм от тия, дето подписват споразумение просто, за да мине делото и Вие го знаете много добре.

Много моля Вие действително сядайки да разсъждавате върху Вашия краен съдебен акт, да преосмислите още веднъж дали не следва все пак тези неща да бъдат изчистени преди да постановите решение, защото аз смятам, че основания за отказ на екстрадицията има. Като почнете от абсолютното основание, че е бежанец и има право на закрила по смисъла на закона. Той е бежанец от Украйна, а не от Афганистан или Сирия. Той е бежанец от тази държава по съображенията, които той твърди. Всичко останало са предположения. Установил се е, живее, работи, не върши престъпления, а основанията са както в чл.6, ал.2, така и в чл.7, ал.1,2,4 и 5 от ЗЕЕЗА.

Да, липсват доказателства, просто защото Вие приехте, че няма нужда да ги събирате, но според мен са от съществено значение, за да формирате вътрешното си убеждение преди да постановите Вашия съдебен акт. Защото най-лесно е да кажем: „майната му на украинеца, да ходи където иска и да го оставим на произвола на съдбата!“

СЪДЪТ отправя забележка към адв. Б..

Адв. Б.: Политическите причини могат да се аргументират с доказателственото искане да се направи проверка действително имало ли е такова дело в Турция за шпионаж в полза на Русия или е нямало. Ако това е вярно, нали се сещате какво ще стане. Те го приемат за шпионин и не се прибира. Политическите му разбирания са такива – не желае да воюва. Какво да направим по този въпрос? Подписка в Украйна или да търсим Международната комисия по правата на човека в София, за да установим. Не може да има разлика между един и друг, да има разлика между две еднакви дела. Аз Ви давам практика – има много решения в тази насока и съм убеден, че ги знаете. Не сме екстрадирали и турски, и сирийски и руски и какви ли не граждани, когато е имало основание и то точно на тези пунктове, за които се опитвам да убедя съда, че са абсолютна пречка за това. Това, че един министър е приел едни документи, не значи, че той е бил прав, иначе министъра щеше да издава заповедта и нямаше да има нужда да ходим по съдилищата въобще. Отговорността е на българския съд, не на министъра. Ако някой ден стане нещо и него го убият и тръгне да се търси отговорност, няма да я търсят от министъра, а от този орган, постановил акта, което мисля е известно на съда.

Моля за законност, моля за обективност, моля да помислите за една човешка съдба. Ние ще използваме всички наши законни възможности, за да продължим нашата битка ако Вие решите друго.

Лицето, чието предаване се иска Е.: Аз през цялото време не съм се скривал. Това, което е написала украинската страна, това се явява много тежко обвинение, за което мен никой не би ме пуснал да напусна Украйна ако съм го извършил. Аз имах своите лични документи, бил съм на лечение на територията на Турция. Преминавах лечение, след което се получи така, че турските власти ме задържаха в подозрение за шпионаж в полза на Русия. Поисках представител на консулството да дойде при мен. След общуването с консул, той постоянно искаше моето съгласие да ме върнат на Украйна. Аз отказах. След това ме оправдаха и ме освободиха и веднага ме помолиха да напусна територията на Турция.

След Турция дойдох веднага в България с личните си документи, всичко е било законно направено – работа, квартира, с всички необходими документи, със своя официален паспорт. Също така тези хора, които са написани в делото ги познавам. Това са хора, които познавам отдавна и всички воюват и всички са на война. Разговарял съм с тях и казаха, че воюват в момента. Това, което пишат в обвинението... Нека да го разглеждат това обвинение правилно. Заради случилото се в Турция, сега всичко ще ми изсипят на главата, каквото си искат, даже няма да ме заведат до съда. Просто аз моля по човешки в тази ситуация, защото аз съм готов да отговоря, но не съм извършил нищо, но ако отида ще ме обвинят и няма да има справедлив съд. Това е което искам.

Лицето, чието предаване се иска Е. – последна дума: Моля да не бъда предаван на украинските власти.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ, след тайно съвещание постанови решението си, което председателят на състава обяви публично и разясни на страните срока и реда за обжалването му пред Апелативен съд – Варна.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на „Милва 89 – Стоянова и Сие“ за извършен превод в съдебно заседание на 02.03.2023 г. от и на руски език в размер на **60 лв. /шестдесет лева/**, платими от бюджета на съда. (издаден РКО).

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на „Милва 89 – Стоянова и Сие“ за извършен превод в днешното съдебно заседание от и на руски език в размер на **120 лв. /сто и двадесет лева/**, платими от бюджета на съда. (издаден РКО).

Протоколът е написан в съдебно заседание, което приключи в 12:35 часа.

Председател: _____

Секретар: _____